

Minister priporočil našo knjigo

Knjigo "The Slovenians From The Earliest Times" je uradno predstavil javnosti minister za Imigracijo in Etnične zadeve Viktorije g. Peter Spyker.

Preko 50 osebnosti, v glavnem iz etničnega javnega življenja ter etničnih sredstev obveščanja ter predstavnikov slovenskih društev Viktorije, se je zbralo na kratki slovesnosti v dvorani S. D. M. v četrtek, 12. decembra.

Prišedšim gostom so z zakusko postregla dekleta v gorenjskih narodnih nošah. Po medsebojnem spoznavanju in pomenkih je g. Ivo Leber pozdravil goste ter v okviru kratkega kulturnega programa najavil kot prvo točko pevski zbor S.D.M. z besedami: "Dokler bodo Slovenci živeli, bodo tudi peli".

Pevovodja g. Branko Sosič je tudi tokrat vodil pevce in pevke, ki so brezhibno zapeli "Slovansko pesem" ter "Home, sweet home".

Zatem je gospa Jana Lavrič recitirala v angleščino preveden Prešernov sonet "Vrbi".

Predsednik Koordinacijskega odbora slovenskih organizacij v Viktoriji in predsednik S.D.M. g. Peter Mandelj, je v svojem pozdravnem nagovoru upoznal prisotne z delom slovenske etnične skupine v Avstraliji, katera s svojimi uspehi tudi doprinaša k blagostanju in kulturni pestrosti cele Avstralije. Naprosil je g. ministra Spykerja, da bi predstavil in priporočil knjigo o preteklosti Slovencev, katera naj bi angleško govorečim ljudem omogočila boljše razumevanje slovenskega kulturnega in zgodovinskega ozadja.

G. Spyker je dejal, da je z veseljem sprejel povabilo, da zopet pride v slovensko družino, še bolj pa, da ob taki posebni priliki, ko je ena najmanjših narodnostnih skupin podvzela tako pomemben korak, da v jubilejnim letu Viktorije izda knjigo, s katero naj bi svoj izvor predstavila multikulturni javnosti Avstralije. S tem je tudi slovenska etnična skupina pokazala, da se počuti tukaj doma, na svojem.

Čestital je slovenski skupnosti na njenem visokem standardu in uspehih in po-

sebno na prizadevanjih, da v svojem krogu obdrži tudi mladino. Dejal je, da je ohranitev svojih etničnih posebnosti in tradicij zelo važno in da je objavljena knjiga lep in prizadeven način kako to izvesti.

G. minister je zatem prerezal simbolični zavitek (trak slovenskih barv) in še enkrat priporočil knjigo.

Avtorica gospa Draga Gelt se je nato zahvalila ministru in ostalim s sledečimi besedami: "Hvala za uradno predstavo knjige — zelo sem hvaležna, da je ta dan postal tako pomembna prilika, moja želja, da nudim v pogled v preteklost našega majhnega naroda našim otrokom in angleško govorečemu svetu se je ostvarila.

Želim se zahvaliti Koordinacijskemu odboru slovenskih organizacij v Viktoriji, kot založniku in vsem slovenskim organizacijam v Viktoriji, da so mi to omogočili.

Še posebej sem hvaležna mojemu soprogu, mojemu sinu in moji hčerki, za njihovo potrpljenje z menoj; hvaležna sem mojim prijateljem, ki so mi dajali poguma ter vsem, ki so mi dali hvalevredne nasvete. Dalje se želim zahvaliti vsem, ki so sodelovali pri izdelavi knjige: pri tipkanju rokopisov, pri dokončni izbiri fotografskega materiala brez plačila; za korekcije, fotokopiranje, stavljenje, sestavo, tiskanje in razpečevanje knjige, vse to brezplačno.

Posebno se zahvalim vsem, ki so že naročili in kupili knjigo — brez pomoči slovenske skupnosti, ta knjiga nikoli ne bi bila izšla.

Končno naj se zahvalim organizatorjem današnje predstavitve in vsakomur, ki se nam je pridružil na ta posebni dan. Hvala lepa, Thank you".

S tem je bil uradni del večera zaključen. Prisotni pa še dolgo niso šli domov. Po nakupu knjige in razdelitvi stenskega koledarja S.D.M. so si gostje odšli ogledovat ugodnosti, ki jih za društveno udejstvovanje nudi slovenski hrib, domačini pa so se zbrali okoli pevecev S. D. M. in bilo je že pozna večerna ura, ko je slovenska pesem še vedno odmevala po slovenskem griču v Elthamu.

BELO—PLAVO—RDEČI ZOPET NA ZELENEM ŠPORTNEM POLJU

Po dolgih desetih letih so ponovno zaplapolale barve slovenske zastave na štirih vogalih zelene poljane. Dragi bralci Vestnika, ponovno se je rodil slovenski nogomet v Melbournu.

Pa se za nekaj trenutkov povrnimo v zgodovino tega športa pri Slovencih Avstralije.

Zgodilo se je koncem leta 1969. Našle sta se dve grupi zelo agresivnih in vsevedočih fantov, ki so poznali vsak trik okrogle usnjene žoge in kar je še bolj važno, poznali so tudi prijateljstvo. Ena grupa se je držala in vzdrževala okrog Baragove hiše, a druga skupina v "papu" na vogalu High Street ter Princess Street. Tako je prišlo do prvih izzivanj za dvojbo na zelenem polju. Seveda je to bilo rojstvo prvih slovenskih nogometnih nasprotnikov v Avstraliji. Ekipe so si nadele imena okoliščin — dobili smo "Patrovce" na eni in "Papovce" na drugi strani zelene poljane. No in za Štefanovo

1969. leta se je odigrala prva tekma med tema slovenskima ekipama. Podrobnejši podatki so sledeči:

Igrišče: Wandin East
Gledalcev: veliko število
Vreme: odlično
Sodnik: vsak zase
Strelci: že pozabljeni
Rezultat: 3:2 za "Papovce"

In tako se je rodil tukajšnji slovenski nogomet!

Po tej zgodovinski tekmi sta se oba kluba združila in ustanovila solidno ekipo, ki je pod pokroviteljstvom S.D. Melbourn in trenerja gospoda Frenka Sajovica, nastopala v amaterski avstralski ligi pod imenom Kew—Slovene in to v Fairfield parku. Potem so ti fantje predstavljali naše barve cela štiri leta. Toda to vam je že tako vsem ljubiteljem nogometa stara pripoved. In z odrasčanjem te generacije, je tudi nogomet po štirih letih zamrl.

(Naprej čitaj na strani 4)

Ekipe A, nogometnega moštva Diggers Rest Jadran Soccer Club s funkcionarji. Od leve stoje: G. Poklar, predsednik za leto 1986, g. Peter Krickič, trener Derry Maddison, Dragan Krickič, Ivan Glavač, Joe Simone, kapetan moštva Robert Štolfa, Chis Strano, Michael Mičič ter Aloj Štolfa. Čepe pa Stanko Gregorčič, Michael Pejovič, Robert Pizzo, Rocky Ferraro, Eugen Poklar, Jason Mrdock ter Branko Dunat.

ČE ŠKRAT NAGAJA...

Ta prešmentani škrat. Kadar ga je najmanj treba se vsede kje na črke, ali pa nam zamegli oči tako, da so spregledane najbolj nezaželjene napake.

V božični številki nam ga je še posebej zagodel. Že na sami prvi strani je bilo zapisano, da je ljubljanski pomožni škof Jože Kvas obiskal S. D. M. na 12. decembra. Le kako, ko pa je to v resnici bilo en mesec popreje, na 12. novembra.

Potem pa se je zgodila nevšečna napaka v podatkih pod rubriko "Kaj, kje kdo". V poročilu o tragični nesreči Roberta Everesta, bi moral biti datum nesreče 2. novembra in ne 11. novembra.

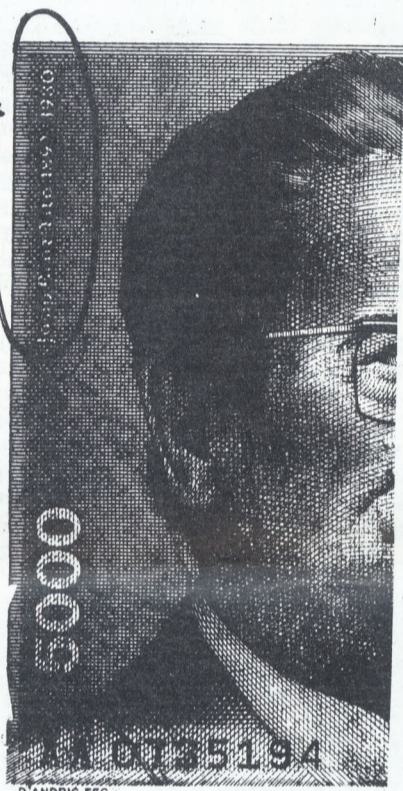
Še bolj zoprna napaka pa se je zgodila v objavi pisma gospe Varglien. Tam bi moralo biti pisano "Po šestdeseturnem potovanju ..." in ne kakor je bilo tiskano po "šesturnem potovanju ...". Sicer so vse napake tako nesmiselne, da jih je moral vsak logično misleči čitatelj takoj porgruntati, saj na primer je vsakomur jasno, da polet od Avstralije do Brnika ne more trajati šest ur, ampak skoraj štirikrat toliko v normalnih razmerah.

Oproščamo se za te napake. Še posebno nam je žal, da se je moralo zgoditi prav v pismu gospe Varglien, (ne Varglein, kot je tudi napačno navedeno), kajti upali smo, da bo s tem njenim pismom (posebno ker nam nihče drugi od njenih sopotnikov ni pisemno sporočil nobenih konkretnih pritožb), ta zadeva o JAT-u zaključena. No pa smo jo morali le še enkrat omeniti.

Vzrok za te tiskarske napake je gotovo tudi ta, da nimamo korektorja, kot drugi bogatejši listi. Imamo odobrenje, da ga najamemo, samo bojimo se, da plača ne bo preveč privlačna. Je namreč 000 dolarjev na leto.

Če škrat ponagaja banki

Tokrat jo je ta pošteno zagodel Narodni banki Jugoslavije oziroma državni tiskarni denarja. V levem zgornjem kotu novega bankovca za 5.000 dinarjev ob podobi tovariša Tita namreč ni odtisnjena prava letnica njegove smrti 1980, ampak letnica 1930.

Namesto uvodnika vam prinašamo spodaj ponatis članka objavljenega v ljubljanskem dnevnem časopisu. Dosti komentarja ta članek ne potrebuje. Naj rečemo le tole, če je že do neke mere možno razumeti, da je Tito imel pravico uživati tako velike ugodnosti in tako veliko premoženje, lahko zahteve Jovanke obeležimo le kot pohlep. Medtem ko je ekonomsko stanje Jugoslavije obžalovanja vredno in se od naroda zahteva vedno večje stiskanje pasov, izkoriščevalci še vedno hočejo živeti na žuljih delovnega človeka, pa naj bo to v kateremkoli sistemu.

BEOGRAD, 28. — Delegati zveznega zbora skupščine SFRJ so po skrajšanem postopku sprejeli zakon o upravljanju s stvarmi v družbeni lasti, ki so povezane z življenjem in delom Josipa Broza Tita. Po besedah člana ZIS Borislava Krajine, ki je pojasnil zakon, ta na poseben način določa upravljanje s premoženjem v družbeni lasti, ki je zaradi povezanosti z življenjem in delom Josipa Broza Tita izjemnega zgodovinskega, kulturnega in spominskega pomena, pa tudi splošnega interesa za vse delovne ljudi in občane, narode in narodnosti naše države. Zato je upravljanje s temi stvarmi izjemno pomembna dolžnost in odgovornost, ki bo določena z zveznim zakonom.

Med drugim že več let deluje posebna ustanova Spominski center Josip Broz Tito, katerega temeljna naloga je med drugim vzdrževati objekte, ki so včasih bili rezidenca predsednika republike in vse stvari, ki so povezane z življenjem in delom tovariša Tita. Krajina je v svojem poročilu govoril tudi o nekaterih problemih, o katerih mora odločiti pristojno sodišče v Beogradu, kjer poteka postopek za razdelitev dediščine Josipa Broza Tita, ki jo tvori njegovo osebno premoženje. Dediči so po zakonu žena in dva sinova, med postopkom, je dejal Krajina, je postalo spomo vprašanje večine stvari v družbeni lastnini, ki so povezane s Titovim življenjem in delom. Vdova Josipa Broza Tita Jovanka Broz namreč meni, da so tudi te stvari osebna last Josipa Broza Tita in da jih je treba uvrstiti v dediščino in izročiti dedičem. Seznan stvari, za katere trdi, da so osebna last tovariša Tita, praktično zajema vse, kar je bilo v rezidenci predsednika republike v Beogradu, na Brionih in v nekaterih drugih objektih, ki jih je uporabljal Tito. Navedeni so na primer hiša v Dobanovcih, vinograd in sadovnjak na otoku Vanga, tuja in domača odlikovanja, podeljena Titu, avtomobili, čolni, kočije in konji, umetniške slike in številni drugi predmeti, ki so jih Tito podarili v državi in tujini. Sinova Josipa Broza Tita Žarko in Mišo nista zahtevala, da bi te stvari bile predmet dedovanja. V celoti soglašata, da gre za predmete, s katerimi je treba ravnati kot posebno družbeno dobrino v interesu vse družbe. Glede na to, meni Krajina, bi sprejetje tega zakona olajšalo razreševanje pravnih odnosov v zvezi s tem, oziroma praktično onemogočilo zahteve, da bi kot osebno premoženje obravnavali

predmete, ki so družbena last in dobrina družbenega interesa.

Krajina je poleg tega navedel tudi ukrepe, ki so jih pristojni organi sprejeli po smrti tovariša Tita, da bi rešili nekatera gromotna in druga vprašanja Jovanke Broz. Na predlog predsedstva SFRJ je ZIS Jovanka Broz 19. junija 1980 izjemno določil pokojnino v višini najvišjega osebnega dohodka funkcionarjev v federaciji. Višino te pokojnine redno usklajujejo tako kot osebne dohodke funkcionarjev, in zdaj znaša 172.079 dinarjev, kolikor je tudi osebni dohodek predsednika in drugih članov predsedstva države. Ker so nekaj mesecev po Titovi smrti sprejeli sklep, da vse objekte in prostore, ki so sestavljali rezidenco predsednika republike v Beogradu, uredijo kot spominski kompleks, se je Jovanka Broz preselila v eno od reprezentativnih hiš federacije. Medtem so skušali poiskati rešitev za njeno trajno bivališče in ji med drugim ponudili, da izbere eno od teh hiš, vključno tudi to, v kateri zdaj začasno stanuje. Ker ni izbrala nobene od šestih ponujenih hiš, češ, da so nefunkcionalne za osebno uporabo, so lani ugodili njeni zahtevi in začeli zidati novo hišo, ki bo kmalu končana in jo bo dobila v dosmrtno uporabo. Zidava te hiše bo stala več kot sto milijonov dinarjev. Krajina je tudi dejal, da stroške za vzdrževanje hiše, v kateri začasno stanuje Jovanka Broz (ogrevanje, elektriko, telefon), vključno tudi služinčad, avtomobil z voznikom in varnostnike plačujejo iz proračuna federacije, tako da Brozova plačuje samo svoje osebne izdatke. Po načelnem stališču predsedstva SFRJ bo imela enake ugodnosti tudi v hiši, kjer bo imela stalno bivališče.

Jovanki Broz so dali na razpolago njene osebne predmete, ki so bile prej v rezidencah predsednika republike — vsa oblačila, večjo količino blaga, krzna, usnja, preproge, nakit, okrasne predmete, posodo, gospodinjne stroje, televizorje in radijske aparate, fotoaparate, pisalne stroje, umetniške slike in skulpture, knjige in drugo. Večino teh predmetov je prevzela. Poleg tega ima Jovanka Broz dosmrtno pravico do uporabe večine pohištva in drugih predmetov za gospodinjstvo, s katerimi naj bi opremila hišo, v kateri bo trajno stanovala, pri čemer so upoštevali, da je večino teh predmetov dlje časa uporabljala že v prejšnji rezidenci predsednika republike, je dejal Borislav Krajina.

TATJANA MANDIČ

PRIHRANITE SI POT

V nedavni preteklosti je Zvezna vlada nekoliko spremenila uredbo v zvezi z izdajo novih potnih listov. Sedaj ne morete dobiti novi potni list prosto na podlagi starega, katerega veljavnost je potekla. Pač pa morate predložiti vse potrebne dokumente in fotografije, kot če bi zaprosili za popolnoma novega.

Med odgovori, ki jih morate navesti na vprašalni poli ob priliki zahteve za nov potni list je tudi eden, ki se tiče vašega rojstnega kraja. Prav v tem vprašanju tiči maček; in če ga boste zadovoljivo odgovorili, si boste prihranili nepotrebno pot in izgubljeni čas.

Kako vemo?

Nedavno je eden zelo poznanih rojakov v Melbournu na konzolatu SFRJ zaprosil, da bi mu izdali dovoljenje za vstop (vizo) v Jugoslavijo. Predložil je ob tej priliki nov avstralski potni list, kjer je v rubriki "kraj rojstva" stalno: Ljubljana.

Službujoči uradnik, ko je to videl, je nejevoljno vprašal: "Gde je to Ljubljana? Je li to v Poljskoj?"

Naš znanec, ki je že velikokrat popreje bil na obisku v stari domovini, mu je odgovoril: "Če ste iz Jugoslavije, menda veste, da je to glavno mesto Slovenije!" "Ništa ja ne znam, dokler ni navedeno v potnem listu, v kateri državi je Ljubljana."

Nič ni pomagalo; naš znanec je moral nazaj na department za Imigracijo in Etnične zadeve, kjer so mu potem vpisali v potni list potrdilo, da je Ljubljana v Jugoslaviji.

Ne poznamo pravil, ki so vodila uradnika na konzolatu; morda je bil tehnično popolnoma v svoji zahtevi, čeprav se nam zdi, da bi jo izrazil lahko na tak, vljuden način, kakor je običajen pri ljudeh s povprečno visokim kulturnim nivojem.

Zato pa, da si prihranite nevšečnosti, pot in čas, kadar zaprosate za nov potni list, pazite, da vam ob kraju rojstva navedejo tudi državo.

SLOVENSKE ŽRTVE MED VOJNO

Številke o smrtnih žrtvah, ki so jih utrpeli narodi v Jugoslaviji med zadnjo vojno, najbrž nikoli ne bodo dokončno ugotovljene.

V Veliki Britaniji je lani izšla knjiga pod naslovom "Žrtve druge svetovne vojne v Jugoslaviji", kjer avtor dr. Bogoljub Kočovič navaja svoje študije, po katerih so številke mnogo manjše od tistih, ki so jih navajali uradni viri v Jugoslaviji in nekateri krogi srbske in hrvaške politične emigracije.

Po številkah dr. Kočoviča so Slovenci izgubili 2.5% števila prebivalstva, ki bi ga predvidoma dosegli leta 1948, ako ne bi bilo druge svetovne vojne. Jugoslovani so po njegovem izgubili 869.000 ljudi. Od tega naj bi jih na Srbe odpadlo 487.000, Hrvatse 207.000, bosanske muslimane 86.000, Črnogorce 50.000, Slovence 32.000 in Makedonce 7.000. Ostale rodnostne skupine v Jugoslaviji naj bi imele 120.000 smrtnih žrtev, kar bi pomenilo, da je v Jugoslaviji radi vojne izgubilo življenje skupaj 1.014.000 ljudi. Po odstotkih naj bi bilo takole: Črnogorci 10.4%, Srbi 6.9%, bosanski muslimani 6.8%, Hrvati 5.4%, Slovenci 2.5%, Makedonci 0.9%, Židje 77.9% in Cigani 31.4%.

OBVESTILO!

V torek 4. februarja bo obiskala S.D.M. skupina slovenskih športnikov, ki se je kot reprezentanca Jugoslavije udeležila mednarodnega tekmovanja jadranskih letal v Benallu.

Na slovenski hrib v Elthamu bodo prispeli okrog 7. ure zvečer.

Rojaki v Melbournu so vabljeni, da se udeležijo tega sprejema naših priznanih športnikov iz stare domovine.

Upravni odbor S.D.M.

vas vabi na

PUSTNO ZABAVO

v soboto 8. februarja 1986 ob 7.30 uri zvečer
v dvorani S.D.M., 82 Ingrams Rd., Research

Igral bo orkester "Planinka"
Tri najbolj izvirne maske bodo nagrajene

MASQUERADE DANCE

on Saturday, 8th February 1986 at 7.30 P.M.
Slovenian Centre, 82 Ingrams Rd., Research

Refreshments and traditional Slovenian food
Prizes for the best three masks

Entrance: Members 5 dollars
Nonmembers 7 dollars
Youth 2 dollars

For Reservations ring Mrs. Anica Markič, Tel. 870 9527

DRUŠTVENO ŽIVLJENJE

BOŽIČNICA ALI MIKLAVŽEVANJE

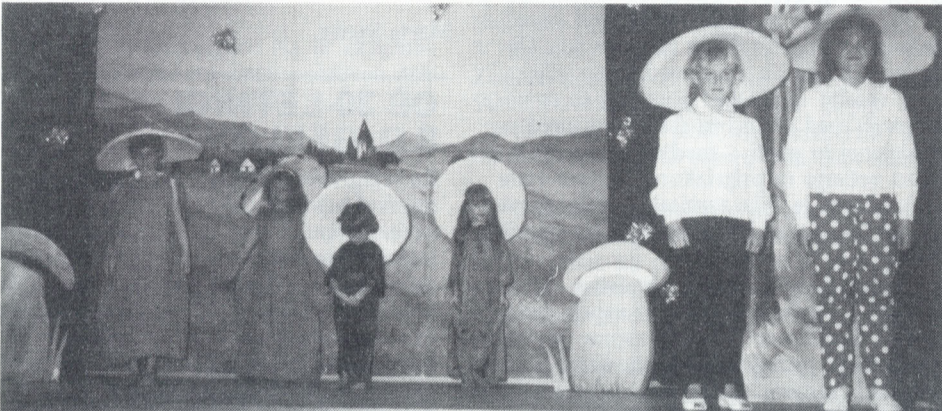
Nikakršna novost ni, da S.D.M. v okviru praznovanja božičnih in novoletnih praznikov že nekaj let vključuje tudi eno prvih nedelj v decembru imenovano "Božičnica". Takrat se namreč upokojenska družina S.D.M. tako rekoč zadnjikrat v letu zbere in S.D.M. ob tej priložnosti skuša upokojencem posvetiti še posebno pozornost. Tokrat so bili posebne pozornosti deležni tudi otroci – člani kulturnega krožka in učenci slovenskega jezika.

Če so se upokojenci, kateri se stalno ali občasno udeležujejo mesečnih srečanj, pritožili nad osamelostjo enajstkrat v preteklem letu, nikakor se niso bili upravičeni dvanajstič, kajti na nedeljo, 8. decembra lani je bilo na "hribu" živahno. Mlajši in najmlajši so jim namreč pripravili krajši kulturni program, "hrib" je obiskal Miklavž, za ustrezno popolnost pa so poskrbeli še gostje.

ravnika pa je odigrala Barbara Smrdel. Mali Simon Penca je povedal prošnjo Miklavžu. Barbara Smrdel je prebrala pesmico g. Gajšek o zvezdah. Sledil je ples zvezd v izvedbi Andreje Hojak, Samantha Penca, Brigitte Judnič in Natashe Urbas. Zaplesale so "Pesem veselja" Ludvika V. Bethowna. Koreografijo je pripravila gospa Pišotek.

Iz pravljичnega vzdušja v resničnost nas je popeljala Veronika Smrdel s pesmijo "Sveti večer". Jana Brgoč je na organ zaigrala slovenski božični pesmi "Tam stoji pa hlevček" in "Poslušajte vsi ljudje".

Veronika Smrdel, ki je prerasla šolske klopi slovenske šole S.D.M. se je ob tej priložnosti poslovala od sošolcev in svojim požrtvovalnim učiteljicam prebrala zahvalo, katere besedilo je sestavila s pomočjo gospe V. Gajšek. Izročila jim je tudi manjša darila.

Otroci so nas s plesom, prizorom, declamacijami in petjem povedli v pravični svet.

Andreja Hojak, kot glavna zvezda, je zaplesala ples na melodijo Mozarta – Elvira Madigan. Koreografija je bila skupno delo Andreje in gospe Pišotek.

Sledil je uvod v pravljичni gozd, kjer so se gobe pripravljale na letni ples. Uvodne besede sta povedali Samantha Penca in Brigita Judnič. Male gobice: Maree in Natasha Pišotek, Tanja Maršič in Tina Barat, so zaplesale ples Radetsky March J. Strausa. Ko so gobice končale svoj ples, je prišel v gozd fantek Jurček – Johnny Judnič. Nastopali pa so še palčki: Veronika Smrdel, Jana Brgoč, Frances Gelt, Margaret Kastelic in Tonček Urbas. Pela je Brigita Judnič, medveda zd-

Veronika pa s svojim "odhodom" ni želela reči adijo, kot navadno učenci radi naredijo ob končanem šolanju na dotični šoli ali stopnji šolanja; velikodušno je izrazila voljo nadaljnega sodelovanja pri kulturnih nastopih ali kjerkoli bi bila njena pomoč dobrodošla.

Učiteljice gospa Draga Gelt, gospa Magda Pišotek in gospa Marija Penca, so se Veroniki zahvalile za pozornost in pripravljenost za nadaljnje sodelovanje in izrazile veliko zadovoljstvo nad otroki, kateri so za izvedbo tega nastopa vložili prenekatero uro. Zahvalile so se tudi njihovim mamicam, katerih nesebična pomoč in podpora pa brez dvoma pogojuje vsa učenja in izvedbe.

(Naprej na strani 4)

NA LOVSKEM PIKNIKU

Pa so nekateri rekli, da ne bo šlo, ker je predaleč, tam pod goro Bau-Bau. Ravno narobe. Bilo je izvrstno. Kar bodo potrdili vsi udeleženci. Nepozaben dan za vse, ki so se odzvali povabilu Lovsko-ribske družine, pa čeprav Frankov "Four-wheeler" ni mogel speljati v prestrm breg in čeprav je nekdo "vsejal" lepo vsoto govtovine in navzlic temu, da se je pisec po poti domov skoraj zgubil v neizmernih površinah Thompsonovega gozdovja, ki se razteza med Warburtonom in Woodspointom.

Piknik se je vršil na 1. decembra in vreme je bilo navzlic letošnjemu jokavemu poletju izredno naklonjeno. Niti en oblček ni umazal sinjine neba na slikovito dolinico s potočki in brzicami, tako podobno našim slovenskim.

Hrane je bilo za vse dovolj

Pravzaprav se je dan pričel že prejšnji večer, ko si je izvidnica ogledala teren in predpriprave. V nedeljo zjutraj pa so voščiči z avtomobili čakali v Lilydale na take nerodneže, kot je vaš vdani, da so jim kazali pot skozi Yarra junction in po prekrasni dolini in gostih gozdovih do potočka in prirodnega parka, nedaleč od kraja Noojee.

Sicer pa poslednjih nekaj kilometrov ne bi bilo potrebno več voščiča. Vibriranje slovenskih viž Viktorjeve harmonike je bilo za naša ušesa kot luč za vešče. Naši avtomobili so menda že tudi zadobili posluš za slovenske viže in pričeli brzeti proti mestu piknika kot konj na poti domov v svoj hlev.

Ljudi, Slovencev – skoraj polovica žensk med njimi – pa tudi nekaj tuje govorečih je bilo tako veliko, da mi je želodec nenadoma zategnilo, ko sem jih zagledal. – Kaj bodo organizatorji piknika imeli dovolj jedil za tako število. Saj so mi obljubili zastoj kosilo in za brezplačno kosilo se spleča prepeljati kakih 300 km.

lovačk (kakor bi lahko rekli soprogom lovcev, če bi ta izraz ne imel tudi drugega, bolj nevšečnega pomena) in mi popravilo okus po mesu z odličnim pecivom.

Naj ne pozabim omeniti ob tej priliki še voščjo balinarske skupine S.D.M., katerega krivim za ta moj apetit. Sprožil mi ga je z polnim kozarčkom "Black Douglassa" in potem pa še repete in repete.

Ko so se že vsem želodci napolnili, je postalo vse bolj tiho za kratek čas. No zato pa je za tem spet postalo toliko glasnejše. Pari so rajali vse mogoče načine "povštertance", dokler jih Viktorjeva harmonika ni potegnila vse v velik krog, ki se je potem spremenil v dolgo ljudsko kačo, ki ki se je po taktu zvijala med grmovjem. No nekateri posamezniki, ali v parih, ali pa po tri in več pa so zginiti v "bush". Rekli so, da gredo gledat slapove, najbrž pa je bil vzrok ta, da se s hojo znebijo malo debelosti, ali pa še kaj drugega itd.

Skratka ta lovski piknik ne bo kmalu pozabljen. Organizatorjem vse priznanje. Če bo šlo tako dalje bo vredno, da se še sam vpišem med lovce, čeprav dosedaj nisem drugega lovil kot muhe ...

To ni kolo ampak "povštertanc"

Koordinacijski odbor slovenskih organizacij Viktorije je imel v nedeljo 24. novembra sejo v prostorih S.D.M. na Elthamu. Ker je bila to zadnja seja v letu so uspešno delovanje v zadnjih dvanajstih mesecih zaključili z obedom, katerega so se udeležile tudi soproge odbornikov. Na fotografiji vidimo z leve na desno: Marijan Peršič, Vestnik, Helena van de Laak, 3EA, Lado Sluga s soprogo, Planica-Springvale, Ivan Širca s soprogo, Ivan Cankar, Geelong, Karen Peršič, ga. Kalc, Marija Kramer in Rudi Kalc za Snežnik Albury-Wodonga, Stefan Srnc s soprogo Lucijo, Planica-Springvale in Vinko Butala, Ivan Cankar, Geelong. Na fotografiji pa niso g. Peter Mandelj, S.D.M. ki je kot domačin organiziral hrano, Ivan Leber, ki je avtor te slike in zastopniki Jadrana, ki se seje niso mogli udeležiti.

BELO-PLAVO-RDEČI ZOPET NA ZELENEM ŠPORTNEM POLJU

(Nadaljevanje s 1. strani)

... Presledek skoraj deset let ...

Tako se je nekje koncem leta 1983 našel nov oče tukajšnjega slovenskega nogometa in le z razliko, da se je aktivnost preselila na drugi konec Melbournea in to v Diggers Rest. Na sceni se je pojavil možakar z belimi lasmi, ki je mnogim Slovencecem poznan le kot mojster – zidar. Toda njegove sposobnosti se širijo v nedogled. Seveda bi vam želel v ljudno predstaviti gospoda Lojzeta Štolfa.

lo je bilo le, širiti in vnašati nogomet v čim več slovenskih domov. Tako se je pričelo leto 1985 in fantje so igrali v drugi ligi oziroma grupi Amaterske lige.

Nov trener, novi obrazi, nove zahteve in seveda najvažnejše od vsega tega fantovski duh, so nas pripeljali do uspešnega zaključka. Bilo je zelo naporno najti 24 mož, ki se bodo zadržali vsako nedeljo za celih šest mesecev tekmovanja. Toda tudi to je uspelo.

Reservna ekipa nogometnega kluba Jadran v Diggers Restu: Od leve v prvi vrsti so Valter Jelenčič, Lou Mifsud, Frank Krstina, Mark Sušelj, Edi Vitez, Vince Borđonaro; v drugi vrsti stoje trener Derry Maddison, Vlatko Perkovič, Ante Zanetič, Miloš Simič, Alex Rosič, Michael Byrne ter brata Joško in Franjo.

Nekako skrbno je pretehtal situacijo in uvidel, da balinec ter strelska družina na privlačujeta maldih ljudi. Zato je že z njegovo predhodno prakso uvidel, da je nogomet edina rešitev. Pripravil je tekmovanje v malem nogometu, na katerem je sodelovanje bilo enkratno. Poleg dveh ekip iz Jadrana so sodelovali še Eltham z dvema ekipama, Planica iz Springvale in seveda še Slovensko društvo Geelong. In takoj po tem uspelem turnirju so se pričela prva dela s ponovno registracijo slovenskega nogometa v Avstraliji. Zopet se je rodila enajstorka in seveda se je širil tudi navdih za ta šport. Dobili smo igralce vseh narodnosti: Poleg Slovencev se Italijane, Malteze, Hrvate in druge. Nogometni duh se je tako ponovno pričel širiti med Slovenci.

Moštvo je trenirano pridno in to še celo dvakrat na teden. Vsi fantje so se borili in žrtvovali za svoje barve. To pa je bilo možno le z veliko podporo organizatorjev in seveda s pomočjo finančnih sredstev ter igriščem, ki so bili podarjeni od društva "Jadran" ter mnogih posameznikov. Slovenski nogomet je tako ponovno zaživel pod imenom: DIGGERS REST JADRAN SOCCER CLUB. Tako se je sezona 1984 končala in seveda se je širil tudi navdih za ta šport. Dobili smo igralce vseh narodnosti: Poleg Slovencev se Italijane, Malteze, Hrvate in druge. Nogometni duh se je tako ponovno pričel širiti med Slovenci.

V letu 1985 se je klub dvignil v višjo ligo, zato je bilo potrebno tudi več igralcev, kajti obvezno je bilo tudi rezervno moštvo. Z mnogo truda in barantanja je končno tudi to organizatorjem uspelo. Seveda so se na sceni pojavili novi ljudje. S tem so se rodile nove ideje. Toda ges-

In s tem se je zaključila sezona letošnjega tekmovanja. Moštvo je doseglo izredno dobro peto mesto izmed 12 nastopajočih klubov. Rezerve pa so se uvrstile na sedmo mesto. Še enkrat pohvala vsem, ki so na kakršenkoli način doprinesli k uspehu naših fantov. Na kraju sezone pa se je v prostorih društva "Jadran" vršil plesni večer v čast nogometašev, na katerem so se podelile različne trofeje. Že tradicionalno se je plaketa izročila vsakemu nogometašu, ki je bil član ekipe. Teh je bilo preko 30. Na tehnični stopnji pa so se podelile naslednje trofeje: Za najboljšega igralca leta je bil proglašen Robert Pizzo z največ točkami. Najuspešnejši strelec te sezone je bil kapetan Robert Štolfa, a najbolj izpopolnjen igralec letošnjega leta je postal Jason Mrdock.

Torej še enkrat iskrene čestitke vsem, ki so kakorkoli pripomogli k uspehu nogometnega kluba Diggers Rest. A upamo, da se bodo na sceni pojavili novi obrazi iz slovenskih domov in ne glede kateremu slovenskemu klubu pripadajo, kajti v vprašanju je šport in ne medklubski politika.

V objavljenih fotografijah vam predstavljamo naše igralce, ki ponosno nosijo slovenske barve. Seveda pa niso vsi na teh fotografijah. Manjkajo zelo talentirani Boris Iskra, Milan Knežević in Colin Deoki.

Posebna zahvala še vsem, ki so finančno pripomogli klubu, seveda največ zahvale Slovenskemu klubu Jadran za vso podporo in ženskemu komiteju, katere-

BOŽIČNICA ALI MIKLAVŽEVANJE (Nadaljevanje s strani 3)

Predsednik S.D.M. Peter Mandelj je zadovoljen nad nastopom iskreno pohvalil mlajše in najmlajše ter izrazil vse priznanje njihovim staršem in požrtvovalnim učiteljicam. Zahvalil se je gostom za izkazano pozornost in odkrito navdušenje nad uspehi doraščajoče mladine. Izrazil pa je tudi ogorčenje nad ugotovitvijo, da se pa le večina še vedno bolj zanima za športna udejstvovanja, kot za slovensko kulturo; točneje za kulturne nastope otrok slov. rojakov in članov S. D. M. (Tega dne se je namreč odvijalo tudi balinarsko tekmovanje izven kluba).

Naključje je hotelo, da se je po končani uprizoritvi pravljničnega sveta pojavil v jedilnici doma Sv. Miklavž v vsej svoji postavi v spremstvu angeljčkov in hudičkov z verigami – res prava podoba svetega poslanca, ki enkrat v letu obdari pridne, posvari poredne in kaznuje nepoboljšljive. Para konj s kočijo res nismo videli prispeti, a skrivnostno se je Sv. Miklavž prikradel v dom s kopico daril za mlajše, najmlajše, starejše in ne več tako mlade. Obdaril je tudi posebne goste tega dne – upokojence.

Sv. Miklavž je darila razdeljeval in razdeljeval, kajti bilo jih je zares veliko. Obdarjenci pa so jih z radovednostjo odpirali in veseli in živahni pogovori so se nadaljevali med otroki in starejšimi, med upokojenci in gosti – med okusno pripravljeno večerjo in prigrizkom, katere vrsta in kvaliteta je bila zamisel in delo gospe Marije Cvetko in Mici Hartman ter njunih pomočnic.

Kadar govorimo o živahnosti v domu S.D.M. to navadno pomeni uspeh prireditve. "Božičnica" pa pravzaprav ni bila predvidena prireditev a postavljena je bila v tisti primerni čas in pripravljena tako primerno, da je sama po sebi, brez plesa in glasnih odmevov plesnega ansambla, uspela kot prireditev, čeprav mogoče ni bilo zabeležiti tistega števila publike, ki se včasih zbere kadar gre za plesno zabavo. Toda kar je najvažnejše. Začudenstvo je bilo opaziti na vseh straneh: Tako na strani povabljenec, nastopajočih otrok, gostov, Sv. Miklavža in ne na zadnje organizatorjev.

ga članice so skrbno pripravljale jedajo in pijačo za nogomataše po zmagi ali izgubi.

Klub želi spoznati čimveč ljudi, ki so se ali se še žele sedaj ukvarjati z nogometom. Že v naprej iskrena hvala, kajti tokrat imamo namen ohraniti ta šport v naših vrstah in ga združiti z ostalimi Slovenci širom Avstralije.

Igralci pa želijo čimveč podpore navijačev vseh slovenskih društev.

POZDRAVLJENI do naslednjic, dragi bralci.
S SPOŠTOVANJEM

Za Nogometni klub DIGGERS REST
Derry Maddison

mače, sem se res počutila utesnjeno. Vsi so me spraševali, kako mi ugaja v Sydneyju in rekla sem: "I don't know!", kajti moji vtisi so bili mešani in zelo deljeni in da boleham za "home-sickness" boleznijo, ki jo vsi novonaseljenci poznate, sem takoj začutila. Tožilo se mi je po Ljubljani, po svoji družbi, po sorodnikih.

Ko se je bližala nedelja, sem strica prosila, da naj me pelje v slovensko cerkev in ni mi branil. Peljala pa sem se sama. Stric mi je namreč že v pismih, ko me je vabil na obisk, obljubil, da bo kupil nov avtomatik avto, katerega ni težko voziti in da me bo naučil šofirati. No, in te umetnosti vožnje avtomobila, me je začel učiti in tako sem prvič v Merrylands prišofirala. Stric ni hotel v cerkev; čakal me je v avtu. Po maši sem se šla predstaviti p. Valerijanu in mu izročila steklenico domačega žganja pa p. Bernarda, ki mu jo je poslal p. Roman iz Ljubljane. In p. Valerijan me je predstavil s. Mirjan in gđc. Angelci, ki sta obe tudi komaj dobro prišli v Sydney. Takoj smo začele živ dekliski pogovor. Čas pa je tekkel, a na strica v avtu nisem pozabila. S. Mirjam je šla ponj in

Žal pa ne moremo zapisati o uspehu prireditve "Miklavževanje", ki je bila predvidena in izvedena naslednjo soboto.

Po starih navadah so naše mame za Sv. Miklavža na skrivoma pripravljale praktična darila svojim otrokom, za Božič pa okusna jedila ter zahtevale več pozornosti pričakovanju in slavljenju Kristusovega rojstva. Danes pa – ali zato, ker je to dandanos, ali zato, ker živimo v razkošnem svetu – je mesec december, mesec velikih stroškov. Večina nas kratkomalo ne more tako rečeno financirati vseh daril za Miklavža, za "Father Christmas" in ne vseh plesnih zabav, dobesečno "Miklavževanja", "Štefanovanja", "Silvestrovanja". Pa izvzemimo Silvestrov večer, kateremu se radi ne odrečemo, in Štefanovanje, katerega vsakoletni številni obisk ne dopušča pustiti v pozabo ter se zamislimo ob prireditvi Miklavževanja ...

Bomo odstopili to slavje otrokom, jim prepustili pravljnični svet s Sv. Miklavžem in ga združili z "Božičnico" ali obratno in se jim tisti, ki nam je do obujanja spominov iz otroških dni, pridružili?

Mislim, da je to vprašanje, o katerem bo Upravni odbor S.D.M. verjetno moral v bodoče temeljito razmisliti.

Marta Sterle

OB 30-LETNICI S.D. GEELONG

Ko je Slovenca tuji svet privabil, ne šel obupu solzam je naproti, on si iskal je svojega rojaka, da želje vroče bi kovala sproti.

Zgradil si dom Slovenec za Slovenca, v njem ljubezen – pesem je domača, naj mladi rod v sebe sprejme, kar je slovenske matere pogača.

Zdaj želje tvoje so rojak skovane in duh ulit v Dom je tvoj, da luč ljubezni se ne ugasne, naj čuva jo – Slovenec moj.

Ivan Lapuh

V SPOMIN PRIJATELJU BOŽU LONČARJU

Odšel v večnost je prijatelj – odšel iz srede naše moži, Slovenec bil je nam postave, saj takih ni med tisoč "rož".

Ne zbrisal veter bo sledi, kjer hodil je prijatelj, Slovenec tukaj čutil bo, da je odšel "skladatelj".

Naj zemljica bo lahka ta, ki nam Slovenca krije, a lik njegov še živel bo, dokler nam srce bije.

Ivan Lapuh

mu razkazala cerkev, ki jo je takrat prvič in najbrže tudi zadnjič videl od znotraj.

Srečna, da sem spoznala dve dekletki svojih let, sem se s stricem vračala domov z željo, da se prihodnjo nedeljo zopet vrnem. In sem prišla. Takrat pa sem po maši srečala in spoznala tudi nekaj kot so g. Brkovec, g. Kmetič in še nekatere druge, ki so mi povedali, da so odborniki Slovenskega društva in da naj kaj pridem pogledan na slovenski hribček v Horsley Park. Da pridem, sem jim obljubila in se s to obljubo od njih poslovila.

(Več prihodnjic)

Danica Petrič

SPOMINI IZ STORŽKOVEGA DNEVNIKA

I. del

Prihod v Avstralijo

V Avstralijo sem prišla 18. oktobra 1972. leta, stara 21 let. Prišla sem "samo" na obisk k stricu, z namenom, da si v nekaj mesecih ogledam Avstralijo ter o svojih opažanjih tudi kaj napišem za tednik "Antena" v Ljubljani. No, zdaj pa poteka že 14 let mojega bivanja tu, a žal vseh 14 let ni bil "holiday" in ne praznik. Bilo je 14 let življenja, kot ga živimo vsi; veselo in žalostno, lepo in grenko. Življenje pač nikomur ne prizanaša. A hvala Bogu, ko listam svoj dnevnik in gledam nazaj, moram reči, da mi je bilo milostno, da sem se iz vseh viharjev izvlekla le z osmojenimi krili, pa zato bogatejša za spoznanje.

Stric me je pričakal na letališču. Bil je krasen, sončen oktoberski dan. Na poti domov v Homebush mi je kazal vse vrste

znamenitosti, a meni so ugajale hišice z lepimi vrtovi in lepo zeleno travo. Le to sem vprašala strica, zakaj imajo vsi okoli hiš tako visoke "planke". To, da so vsi tako ograjeni z vseh strani mi res ni šlo v račun.

Angleško, razen nekaj stavkov in besed nisem znala in kmalu po prihodu sem spoznala, da se moj stric ne družijo s Slovenci, da ima lep krog avstralskih prijateljev, pa tudi Rusov. Pojasnil mi je, da so ga Slovenci razočarali, da se kar naprej kregajo zaradi politike (tega takrat sploh nisem "kapirala") in da je nekaterim posodil denar, pa mu ga nikoli niso vrnil, itd. Tako me je vozil na obiske k Avstralcem in me takole predstavil: "This is my niece Denise" (tako mi je v tistem času zvenelo v ušesih – samo "nis Denise"). Razumela nisem nič, tako mi je na teh obiskih vedno postalo dolgčas, čeprav je stric prevajal, a živega stika z ljudmi nisem mogla najti in vajena klepetati po do-

ZIMSKI ŠPORT

Šport v Sloveniji je zavzel zimsko obležje. Vse oči so uprte v napore slovenskih smučarjev, da v svetovni areni sebi in svojemu narodu postavijo ugledno mesto. V mnogočem jim to uspeva in slovenska imena se vedno bolj često naštevajo med prvimi v zimskih športnih disciplinah.

V sledečem vam bomo kar v kronološkem redu na kratko navedli nekatere rezultate poslednjih dveh mesecev:

16. decembra, Lake Placid, v tretji tekmi za svetovni pokal v skokih na 90 metrski skakalnici je Primož Ulaga dosegel drugo mesto in se tako začasno postavil na prvo mesto v seriji sezone.

Istega dne je prvem veleslalomu za svetovni pokal v La Villa v Italiji Rok Petrovič na prvi progi dosegel 5. mesto, na drugi progi pa 2. mesto. Bojan Križaj je bil dvanajsti in deseti.

Madona di Campiglio. Na 18 decembra v slalomu za svetovni pokal so bili 2. Bojan Križaj, 12. Kuralt in 22. Čizman.

Na veleslalomu v Kranjski gori za svetovni pokal: 8. Bojan Križaj, 17. Strel in 20 Benedik. To je bilo 21. decembra. Naslednjega dne pa je v slalomu za 25. pokal Vitranc na obeh progah Rok Petrovič dosegel prvo mesto.

V Chamonix-u v Franciji so v istem dnevu bile tekme v skokih na 90 metrski skakalnici. Miran Tepeš je bil peti med 80 tekmovalci iz petih držav.

Na FIS slalomu za ženske v Kranjski gori, na 29. decembra je zmagala Mateja Svet, druga je bila Katra Zajc in

tretja Katja Lesjak. Startalo je 91 tekmovalcev iz 6 držav. Tekmovanje je otežkočala velika odjuga, tako, da so bile tekmovalke še pred štartom premočene od dežja.

Na 30. decembra je v Kranjski gori na drugem letošnjem veleslalomu FISE zmagala Mateja Svet.

V Oberstdorfu, Avstrija, pa so imeli skakalne tekme, katerih se Primož Ulaga ni mogel udeležiti in to ga je stalo prvo mesto na sezonskem tekmovanju za svetovni pokal.

Že 3. januarja 1986 pa je pa je v Garmisch-Partenkirchenu zopet zavzel prvo mesto na sezonski lestvici s skoki 107 in 98 metrov.

Za konec tedna 11. in 12. januarja so se na tromeji vršile skakalne tekme treh dežel, Slovenije, Koroške in Julijske Krajine. Tekmovalo je 94 tekmovalcev iz 14. držav. Pri skokih v Trbižu je prvi Slovenec Debelak zasedel 11. mesto. V Beljaku, na 90 metrski skakalnici je Zupan dosegel 16. mesto. Na planiški 90 metrovki pa je bil prvi Tepeš in tretji Dolar. V končnih rezultatih je bil Debelak na 11. mestu prvi Slovenec.

V slalomu za svetovni pokal, 12. januarja v Berchtesgadenu, Nemčija, je Bojan Križaj prišel na drugo mesto in se s tem v seriji svetovnega pokala postavil na 4. mesto, sledi mu na 5. mestu Rok Petrovič.

Na Češkoslovaškem pa je na isti vikend Ulaga, čeprav je v posameznih skokih dosegel v Harachovu 4. mesto in v Liberecu 5. mesto, zgubil svoje prvo mesto na sezonski lestvici in je prišel na drugo mesto takoj za Avstrijcem Vettorijem.

SLOVENSKI JADRALCI V BENALLI

V torek, 10. januarja je odpotovala v Avstralijo jugoslovanska reprezentanca jadrlnih pilotov na letošnje največje tekmovanje in kjer se bodo naslednje leto vršile tekme za svetovno prvenstvo.

Jugoslavijo zastopajo; Ivo Šimenc (ALC Lesce), Vojko Starovič (OLC Portorož) in Franc Peperko (A.K. Celje). Vodja reprezentance je Miran Ferlan, spremljevalci pa Miško Kranjc, Boris Blažič, Boštjan Pristavek in Igor Kolarič. Tekmujejo z vrhunskimi letali DG 300 Elan.

Nedaleč od letališča pod Stolom v Karavankah se nahaja tovarna Elan, kjer poleg priznanih smuči izdelujejo tudi jadrlna letala. Nedavno so preiskusili najnovejši izdelek Dg L-100 in 300-A kar uslužbenci sami. Saj med njimi je mnogo navdušenih jadrancev. Eden takih je tudi pilot Srečko Mohar, ki ga vidimo na sliki.

V tradicionalni Dnevnikovi anketi so dosedanja dobitniki Bloudkovih nagrad izbrali najboljšega športnika in najboljšo športnico Slovenije v letu 1985. Zmagovalca sta kanuist na divjih vodah Srečko Masle in smučarka Mateja Svet.

Dosedanji zmagovalci

1974	Vinko Jelovac	Nataša Urbančič
1975	Bojan Križaj	Mirjana Jaušovec
1976	Borut Petrič	Mirjana Jaušovec
1977	Borut Petrič	Mirjana Jaušovec
1978	Borut Petrič	Mirjana Jaušovec
1979	Bojan Križaj	Mirjana Jaušovec
1980	Bojan Križaj	Mirjana Jaušovec
1981	Borut Petrič	Mirjana Jaušovec
1982	Bojan Križaj	Andreja Leskovšek
1983	Borut Petrič	Lidija Lapajne
1984	Jure Franko	Mateja Svet
1985	Srečko Masle	Mateja Svet

Izidi ankete

Najboljša športnica 1985		Najboljši športnik 1985	
1. Mateja Svet	38 glasov	1. Srečko Masle	20 glasov
2. Polona Dornik	11 glasov	Rok Petrovič	20 glasov
3. Lidija Lapajne	6 glasov	3. Primož Ulaga	12 glasov
4. Vesna Ojsteršek	3 glasovi	4. Bojan Križaj	9 glasov
5. Vlasta Kunaver	2 glasova	5. Silvo Karo	4 glasovi
6. Zora Malacko	1 glas	6. Sandi Papež	2 glasova
		Jure Pavlič	2 glasova
		Ivo Šimenc	2 glasova
		9. Miran Tepeš	1 glas
		Mirko Vindiš	1 glas

● Najboljši športniki Primorske in zamejstva

Po izidih anket, ki so jih izvedli na Primorskem in v zamejstvu, so najboljši športniki v letu 1985:

Na Primorskem: posamezniki: 1. Jože Požar, balinanje, 2. Jure Franko, alpsko smučanje, 3. Valter Bonča, kolesarjenje, **posameznice:** 1. Lidija Lapajne, atletika, 2. Mojca Pertot, atletika, 3. Tanja Černe, tenis, **športni kolektivi:** 1. nogometni klub Koper, 2. jadrlni klub Jadro, 3. kajakaški klub Soške elektrarne.

V zamejstvu: posamezniki (moški in ženske): 1. Samo Kokorovec, kotalkanje, 2. Marko Ban, košarka, 3. Lajris Žerjal, odbojkarica, **športni kolektivi:** 1. košarkarski klub Jadran, 2. Kras, namizni tenis, ženske, 3. Friuliexport, odbojka — ženske.

Posebna priznanja za nesebično in predano delo v telesni kulturi in vrhunskem športu so prejeli športni delavci: **Aleksander Corva, Aleksander Koren in Marjan Pertot.**

Plačamo vam deset milijonov, če pridete takoj po ženo!

Najboljši trije s tekmovanja na 90-metrski skakalnici v Lake Placid. Z leve na desno: Primož Ulaga (Jug) 2.mesto, Opaas (Nor), 1.mesto in Ploc (ČSSR), 3.mesto.

ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH,
ALI SLOVENSkih PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS
PTY. LTD.

209 215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel. 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

Pišejo nam...

SPOŠTOVANI

Hvala, ker niste pozabili name in me ponovno "pocukali" za dano besedo, da bom ob priliki še kaj napisala za Vestnik. Posebno pokojni Božo Lončar me je ob vsakem obisku pri nas v Sydneyu v vašem imenu prosil, da naj kaj napišem. Vedno sem obljubljal, a saj veste, kako ima mlada mamica vedno polne roke dela, da obljube več let nisem izpolnila. Božu v spomin in vam ter seveda vsem Slovencem, ki Vestnik radi prebirajo, bom zdaj to dano obljubo izpolnila ter v Novem 86. letu poslala "Spomine iz Storžkovega dnevnika". Če se vi in bralci še spominjate sem pred leti pisala "Storžkove popotne vtise" s počitnic v domovini. Tudi ti spomini, ki vam jih obljubljam, bodo v nadaljevanjih in sicer upam, da za vseh 12 števil Vestnika. Dnevnik se začne z mojim prihodom v Avstralijo, ko mi je bilo 21 let, ter opisuje začetne težave in domotožje, pa kako sem spoznala fletnega slovenskega fanta, ki je postal moj mož, rojstvo otrok in vse "fletne" dogodivščine mojih dveh malčkov, pa udejstvovanje pri slovenskih organizacijah ter etničnem radiu 2 EA itd. Skozi 14 let mojega bivanja v Avstraliji. Če bom za vsako leto napisala dve tipkani strani, pa mislim, da bo še več spominov in doživljanj, potem si lahko obetate obilico branja.

Zdaj pa naj vam še povem, kako me je presenetila in obenem razveselila zadnja številka Vestnika, ki je dvojna in tiskana na debelejšem in finem papirju, kar se za praznik tudi spodobi. A hvalevredna je tudi vsebina. Ko sem brala "Prijetelju v slovo" sem imela solze v očeh in imela drugega Boža Lončarja pred očmi, ki je tudi meni in možu bil iskren in dober prijatelj. Ko je nazadnje bil na obisku v Sydneyu, nas je obiskal skupaj s p. Cirilom Božič, ter smo pozno v noč klepetali, ter modrovali, o čem drugem kot o slovenstvu.

Okenke njegove prve sobice v Ljubljani je res zelo majceno, a skozenj so gledale oči dobrega in iskrenega človeka. Škoda, da ni meni lani, ko sem tudi bila 3 mesece v domovini naročil, da mu slikam tisto okenke, pa bi sliko pravočasno dobil ... Revez žal tudi svojega prvega vnučka ni dočakal, saj sem prepričana, da bi bil zelo srečen in dober dedek.

Tudi ostali članki v zadnji številki so pestri: Športniki balinarji so gotovo bili veseli naše jugoslovanske reprezentance, ki je zasedla II. mesto na svetovnem prvenstvu in so z zanimanjem prebrali poročilo o njih.

Pa novice iz domovine so pestre; da služijo za dve steklenici viskija na mesec tudi zvezo itd.

Odmev na članek "Kdo laže" in se tiče JAT-ovega poslovanja, pa je tudi pri meni. Ko sem pred 10 leti z JAT-om prvič potovala na dopust v domovino v družbi prijateljev, nas je pri vstopu v letalo najprej "pozdravil" neznošen smrad iz stranišč. Že takrat smo ugibali, če res ne premorejo niti kakega spreja z lepimi dišavami, če že prezračiti in počistiti za prejšnjimi potniki ne morejo. No, k sreči, čeprav je smrdelo, smo se srečno pripeljali do Beograda.

Nazaj grede pa so v prvem razredu na sedežih bile niške barve televizije, nas pa so dali v drugi razred. Že res, da smo tudi plačali za drugi razred, a če je bil prvi razred prazen, kaj bi od JAT-a ne bilo lepše, da bi potnike namestili v prvi razred in televizorje v drugi. Prepričana sem, da bi se televizije ravno tako dobro počutile na sedežih drugega razreda.

In ko sem lani potovala v domovino z družino skupaj še z veliko grupo Slovencev, saj je letalo pristalo na Brnika, me je jezilo sledeče: Moja hčerka je imela šele 9 mesecev in ko smo plačali karto, so

nam zagotovili, da bo na letalu zanjo košara za dojenčka. Žal pa je od obljube do dejanj za nekatere dolga pot in obljubljenih košar ni bilo in smo starši z majhnimi otroki vso dolgo pot svoje dojenčke držali v naročju. Stevardesa je mojemu možu na intervencijo zagotovila, da bomo košare dobili v Singapuru, a le tam se je posadka zamenjala, obljubljenih košar pa ni bilo vse do Brnika. In naši dojenčki so nam jokali in spali na rokah in kako naporno je bilo potovanje za vse starše, se ne da popisati. Hvala JAT!

No, a opisano ni bilo še nič, v primerjavi z našim povratkom v Avstralijo septembra 84. Z Brnika do Beograda smo O.K. prileteli. Le tam pa se je zgodilo sledeče: Mož in 7-letni sinek sta se postavila v vrsto, da oddasta prtljago in uredita dokumente, jaz pa sem z malo hčerko sedela in čakala. In sicer čakala od 11. ure zvečer do 3.00 ure zjutraj ter med tem izvedela, da nas je za letalo 70 preveč. V Ljubljani pa smo že mesec prej rezervirali sedeže. "Ja, se je pokvaril kompjuter, ki uravnava rezervacije in je 70 potnikov preveč," smo dobili pojasnilo. Da bi vsaj potnike z majhnimi otroki vzeli naprej ter starejše ljudi. Nič takega se ni zgodilo. Odpeljali so nas v beograjski hotel "Slavija", kjer smo dva dni in dve noči čakali na zvezo naprej. Seveda je stroške našega bivanja v Beogradu plačal JAT, a koliko jeze in skrbi bi nam vsem 70 potnikom lahko prihranili, če bi se enkrat držali vestnega poslovanja in se ne izgovarjali na pokvarjen kompjuter. Koliko ljudi je moralo telefonirati, ali poslati telegrame v Avstralijo, da domači in prijatelji, ki so nas pričakovali, niso bili v skrbeh, kaj se je z nami zgodilo. Mnogi pa so tudi zakasnili na delo. In tudi kakšna muka je bilo kar 3x presedati na različna letala, različnih družb (ter v Bankoku čakati na zvezo kar 12 ur). Potovanje je bilo res pravi križev pot, če si lahko predstavljate, da mi je v naročju takrat jokala eno leto stara punčka, za katero v Beogradu žal tudi ni bilo dobiti papirnatih pleničk. Z JAT-om ne jaz in ne moja družina, kakor tudi naši številni prijatelji NE BOMO NIKOLI VEČ POTOVALI!

Naj bo toliko za danes, z najlepšimi željami za srečno, zdravo in uspešno Novo leto vam osebno, sodelavcem Vestnika, ki so res pridni, kakor tudi vsem bralcem širom Avstralije.

Pozdrave iz trenutno zelo vročega Sydneya vaša

Danica Petrič - Storžek

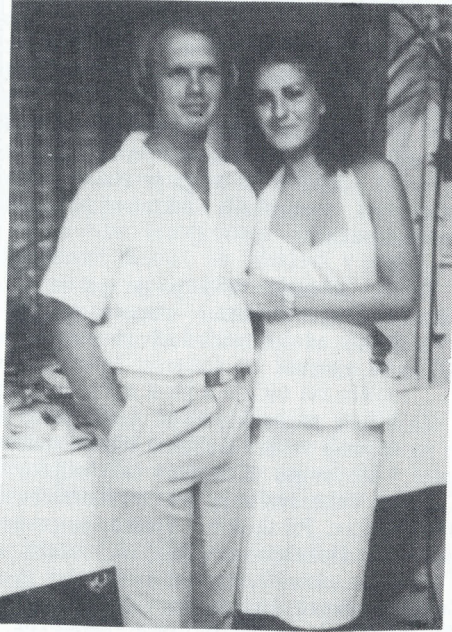
Z DEŽELE

Zopet je čas prinesel trenutek, da se malo oglasim. No in ker je ravno novoletni čas, sem tudi izkoristil priliko, da obenem poravnam naročnino za leto 86.

Leto se hitro zavrti naokrog a marsikaj pa v njem doživimo. Tako sem bil tudi jaz z družino letos (85) na počitnicah v domovini. Spominov na počitnice imamo veliko, največ pa seveda hčerka Lidija, ki je šestkrat nastopala po raznih krajih Slovenije. Ne bom dosti opisoval, saj je bilo že pisane o tem tu in tudi doma. Omenil pa bi le rad, kako je slovenska beseda dobrodošla in spoštovana katera se goji zunaj meja Slovenije. Zato nimam zadoščenja le s tem, da je nastopala doma moja hčerka, ampak s svojim srcem želim, da bo v tem letu in v letih pred nami se našel otrok ali skupina iz naše srede, da pokaže doma kako slovenska beseda živi tudi v mladem rodu.

Ob prihodu nazaj v Avstralijo pa smo zvedeli, da nas je zapustil Božo Lončar.

Pomožni blagajnik S.D.M. g. Garry Oler in Michelle Dewar sta se zaročila 23. novembra lanskega leta. Garry že nekaj let sem stalno vodi blagajniške knjige S.D.M. in je tako pri društvu, kakor tudi v privatnem podjetju Mercury Tax Service, desna roka blagajnika Stanka Pence. Nedvomno mu vsi znanci ob tej priliki iskreno čestitajo.

Dne 26. novembra 1985 je v Perthu preminila po dolgi bolezni gospa Anica, Marija Croonen, hčerka F. Frigula. Zapuščica soproga Hermana in dva sina Mihaela in Marka. Pokojnico so v spremstvu kakih 100 ljudi pokopali na 2. decembra v Karrakatta.

ŠE O PROSLAVI V GEELONGU

Na naše poročilo o proslavi 30-letnice slovenskega društva v Geelongu smo dobili pismo od gospe Štefanije Matkovič, v katerem pojasnjuje njeno važno vlogo pri organizaciji proslave, slovenske folklorne in slovenske šole v Geelongu. Gospa Matkovič nam je že po telefonu sporočila, da so bile v našem članku navedene nekatere stvari pomanjkljivo. Če smo s tem kakorkoli zmanjšali zasluge gospe Matkovič, se je to zgodilo nenamerno in samo na podlagi informacij, ki smo jih prejeli s strani zasebnikov na večeru proslave. Zato prav radi popravljamo to z objavo spodnjega pisma:

"Retraction on the article: "Jubilej v Geelongu".

Re our recent phone conversation, my interpretation of Vestnik is, that it will print the truth. Facts have been misinterpreted either on the part of Vestnik, or our own Slovene Community, misleading the facts.

I fully understand that mistakes can and will happen but misinterpretation should not be one of them.

I have found that with culture there is no room for hypocrisy, for it then becomes a farce. I am hoping for your understanding in this matter, for most of my work has been misappropriated and credit given to those who knew only how

to criticise, all my services to our community has been free, as I did with all other items that go with culture.

The group performing on the 16th November, 1985 are called "Veseli Cankarji", they are and have been taught by me for the last five years. Their dancing ability is great, for they know not only the dances but where they originated and also what each dance represents.

Their singing ability is also beginning to show promise as you heard for yourself. The programs for the "Veseli Cankarji" have been prepared by me, as are the handpainted programs, they have also been done on numerous occasions by the "Veseli Cankarji", for I also teach them art.

When I prepare a program I ask the Ethnic School, what they have prepared, I then include them in my program.

My aim with folklore is that with singing and dancing, they can appreciate their cultural background, to be proud of it, for I see it as their gift and heritage, and their gift to us all, by performing for us.

I would like to stress that our young must be encouraged not only by their teachers, but also their parents, most of all our community, to accept their gift, for the survival of our culture and language depends, on the respect and love we ourselves show them, for our country that bore us.

In conclusion, I would very much appreciate it, if you would enclose a photo with the retraction, thank all my students past and present, that my belief in them has been justified, that my pride in their endeavours to perfect what they know, is very high. They deserve all the praise, especially by giving so much of themselves.

I WISH THERE WERE MANY MORE LIKE THEM.

The very best of the Seasons Greetings to you and everyone associated with Vestnik, may 1986 bring all of you many more achievements, in the world of printing, as also with your own personal lives.

In anticipation and gratitude, I thank you.

Sincerely,
Stephanie Matkovic
Teacher of Culture

V podkrepitev svojega pisma nam je gospa Matkovič poslala tudi fotokopijo pisma Co-ordinatorja Geelong Ethnic Communities Council, v katerem ji izražajo priznanje za nastop njene folklorne grupe na Corio Village Information Day. Prav tako je priložila kopijo spričevala, ki ga je dobila za svoje delo v zadnjih letih pri Saturday School of Modern Languages. Med drugim v tem spričevalu Acting Supervisor takole ceni njeno delo:

"She has taught Slovenian at the North Geelong High School Centre and achieved excellent results. She has devised her own syllabus and used her initiative and imagination, combined with her knowledge of the Slovenian language to make her classes both interesting and informative."

POZDRAVLJENI NOVOMAŠNIK

Preko širnega morja na dan Tvoj veliki prihajam, v imenu Slovencev vseh tamkaj od srca Te jaz tu pozdravljam.

Naj srečna Ti pot bo življenja a srečen ne bodi le sam, kdor bože iskal bo uteha s srcem mu bodi Ti zram.

POZDRAVLJENI NAŠ VISOKO SPOŠTOVANI GOST

Kot ovčice Vaše - razkropljene, toplo Vam dobrodošlico želimo, naj Vaš obisk bo nam bogat, da vero svojo - poglobimo.

Vsi pot Vam srečno zaželimo, nazaj v prelepo tja Ljubljano, vzemite s sabo naš pozdrav, naj sprejme ga - občestvo zbrano.

VIŠJI DAVKI – VIŠJE CENE

Cena kave v Sloveniji raste, vendar jo ljudje nič manj ne trošijo. Vzrok vse višji ceni je tudi podražitev na svetovnem trgu. Proizvodna cena kave je sedaj 1472 din za kilogram, zgleda pa, da se bo dvignilo na 2084 dinarjev.

Po podatkih Zavoda za statistiko so v Jugoslaviji do konca oktobra uvozili 7500 ton kave, kar znaša 1.472 milijonov dinarjev (približno 7 milijonov avstralskih dolarjev).

V drobni prodaji se bo kava najbrž podražila na kakih 5.200 din za kilogram.

Stanarine v Sloveniji se bodo 1. februarja letos zvišale za 43 odstotkov. Naslednje povišanje pa predvidevajo že spet na 1. julija.

Cigarete so se v Jugoslaviji na 11. januarja podražile v povprečju za 17%. Cena za liter bencina pa je bila zvišana na 162 din (98 oktanov) in 151 din (96 oktanov), dizelsko gorivo pa na od 130 do 132 dinarjev.

Cigarete ba sedaj stanejo od 60 din za Dravo do 160 din za Lord.

V Sloveniji so le z enim glasom več kot je potrebno za večino, delegati zbora združenega dela sprejeli povečanje republiškega davka iz osebnega dohodka delavcev po redni stopnji 0.6 odstotka. S tem bodo zagotovili 6 milijard dinarjev, od 22, kolikor jih je bilo potrebno dodatno zagotoviti za delež Slovenije pri pokrivanju zveznega proračuna.

IZ KULTURNE GREDE

Pri Cankarjevi založbi je pričetkom decembra izšel leksikon slovenskih krajevnih imen. Ta leksikon so snovali ob avtorjih sodelavci iz vseh slovenskih občin.

Prvo zbirko slovenskih (štajerskih) krajevnih imen je zasnoval Janez Primic leta 1811, kasneje so se s to snovjo ukvarjali mnogi drugi, med njimi Metelko, H. Meyer, M. Pleteršnik, S. Rutar, F. Levčec in drugi. Nobeden pa ni projekta dokončal in znanstveno zaključil.

Novi leksikon vsebuje imena krajev znotraj republike Slovenije, ne pa še imen slovenskih krajev izven njenih meja. Leksikon navaja okoli 6000 krajevnih imen, uredila pa ga je Meta Sluga, opremil pa Cveto Jeraša. Izšel je v 10000 izvodih.

V nakladi 3000 izvodov je izšla monografija Planice. Knjiga obsega 120 strani s 330 fotografijami, od katerih je 90 v barvi, s podnapisi v slovenščini, nemščini in angleščini. Knjiga prikazuje vzpon Planice in njenih graditeljev in junakov. Cena je 4.400 dinarjev.

TV Ljubljana pripravlja svoj doslej največji projekt – nadaljevanko o življenju avtorja prve slovenske knjige Primoža Trubarja. Predvidevajo, da bo snemanje stalo 9,5 milijonov dinarjev. Scenarij je napisal Drago Jančar, snemali pa bodo v televizijskem studiju v Ljubljani, nato pa še v Slovenj Gradcu, Kranju, Kopru, Celju, Tubingenu in Bogenšperku. Glavno vlogo igra Polde Bibič.

Društvo slovenskih skladateljev je letošnje Bettetove nagrade (Julij Betteto je bil poznan pevec in glasbeni pedagog v Ljubljani) dodelilo violinistu Aliju Dermelj-u in pianistu Janku Šetincu, profesorju na Glasbeni šoli v Mariboru.

V ponedeljek 9. decembra 1985 je umrl redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, upokojeni zaslužni profesor pravne fakultete v Ljubljani dr. Gorazd Kušej.

Rojen je bil leta 1907 v Gradcu. Že v svojem 28tem letu je postal docent na ljubljanski pravni fakulteti, leta 1947 njen dekan in leta 1948 prorektor in dve leti kasneje rektor univerze.

Bil je član uglednih domačih in tujih znanstvenih organizacij ter dolga leta glavni tajnik Slovenske akademije znanosti in umetnosti, katere redni član je postal že leta 1958.

KJER MI ZIBEL TEKLA JE...

Nova privlačnost blejskega jezera v zimi bo vlak s štirimi vagončki. Čim bo ljubljanski zavod za raziskavo materiala ugotovil, da je led dovolj trden bo mali vlakec zapeljal po njem.

Vožnja s sanmi na konjsko vprego in pa tudi z avtomobilom do otoka ni nič novega. Pred kakimi tridesetimi leti pa je na zaledenem jezeru pristalo letalo, katerega je pilotiral domačin Viktor Ulčar.

***

S cisterne v vinski kleti v Vipavi je izteklo 33 litrov kvalitetne barbere. Vino je pričelo odtekati že pred novim letom, česar pa nihče ni opazil. Odtekalo je po kanalih do reke Vipave in ribe so se lahko brezplačno gostile ves teden.

***

V Jugoslaviji je za ikravico (trihinozo) zbolelo lani 1240 ljudi. Pravijo, da je največji krivec temu zasebna trgovina z mesom.

Vir okužbe je skoraj povsod svinjsko meso in mesni izdelki. Oboljenja so se pojavila izključno v zasebni trgovini s svinjskim mesom, kjer mesa inšpektorji niso imeli možnosti pregledati. Meso pogosto ni bilo dovolj kuhano ali pečeno. Posebno nevarno je lahko prekajeno meso in polsuhe klobase.

Bolezni prenašajo največje podgane in miši pa tudi razne odpadne snovi.

Največ obolelih je bilo v Vojvodini, kar 839. V Sloveniji pa je od ikravice zbolelo 10 oseb.

***

Vest naj bi bilo na območju občine Slovenj Gradec odlagališče nuklearnih odpadkov je razburilo tamošnjo javnost na obeh straneh državne meje. Zaenkrat pa še ni dokončno odločeno katero od 13 lokacij predloženih za odlaganje bodo izbrali. Sedaj začasno odlagajo nuklearne odpadke kar ob sami jedrski elektrarni v Krškem.

***

Nekoč ugledni hotel na šmarjetni gori pri Kranju je že leta sem propadal. Sedaj pa so se odločili, da ga bodo prodali na licitaciji. Izklicna cena bo 50 milijonov dinarjev. Računajo pa, da bo moral kupec vložiti najmanj toliko za popravila in modernizacijo.

Eden od predvidenih kupcev je neka zdomka na začasnem delu v tujini, katera ima tudi hotel v tujini. Po njenem naj bi bil ta objekt na Šmarjetni gori v gostišče z domačo kakovostno ponudbo, ki bo privlekla goste, saj hotel stoji na lepem kraju, v središču Gorenjske.

***

Lani je luka Koper dosegla rekord s 3.9 milijoni pretovorjenega blaga, kar je za 29 odstotkov več kot v letu 1984. Pristaniški delavci, ki jih je okoli 1700 so v petih letih z modernizacijo in boljšo organizacijo dela povečali letni pretovor od 2.5 milijona na skora 4 milijone ton.

***

Železniške vagonke, ki potujejo skozi Slovenijo slovenski železničarji temeljito pregledajo predno jih puste čez državne meje. Stanje vagonov mora zadostiti mednarodne varnostne predpise.

V letu 1984 so na postajah Jesenice, Maribor, Nova Gorica in Sežana izločili iz prometa 45.814 vagonov, ali po 125 dnevno. Lani pa po vseh izgledih ni bilo nič bolje. Vse to moti vozne rede in otežkoča redno poslovanje slovenskih železnic. Ni treba naglasiti, da oporečni vagoni prihajajo na slovensko področje z jugovzhoda. Največ pa jih takih pride iz Romunije.

***

V Piranu je na 9. januarja morje zelo naraslo zaradi poplav in dežja v severni Italiji. Voda je poplavila začetek pomolov vse do Tartinijevega trga.

V vasi Sedlo v Breginjskem kotu je 8. januarja prišlo do hude družinske tragedije. V goreči montažni hiši je zgorela Suzana Menič, 80, njen sin Franc, 54, pa je bil hudo opečen. Hišo je zažgal sin Franc potem ko sta se z materjo sprla. Po pripovedovanju sosedov je najprej prišlo do močne eksplozije, potem pa do požara ki je popolnoma upepeljal hišo.

***

Prav pred novim letom je snežni plaz po Malo Mojstrovko nad Erjavčevo kočjo na Vršču zasul tri mlade izletnike. Na srečo sta se dva takoj rešila s "plavanjem". Tretjega pa so našli reševalci s pomočjo posebno dresiranega psa, podhlajenega, ranjenega in v šoku potem ko je 4 ure bil zakopan pod meter in pol debelo snežno odejo. Doktorji so mu uspeli rešiti življenje.

***

Petindvajsetletna mati je vrgla z mosta čez Savo pri Krškem svojo petletno hčerko. Deklica je imela srečo in je padla na mesto kjer je voda kake tri četrta metra globoka. Uspelo ji je, da se je počasi približala bregu in se oprijela bližnjih kamnov, odkoder so jo rešili. Mater pa so aretirali in sedaj preiskujejo tragične okolščine, ki so jo napeljale na to dejanje. Ugotovili so, da je bila osumljenka v veliki stiski, nezaposlena, oče deklice pa se je kmalu po njenem rojstvu smrtno ponesrečil.

***

V Ljubljani poteka sojenje proti Radoslavu Tesliču, bivšemu direktorju VIBA filma iz Ljubljane in Ivanu Mažgonu, direktorju filmsko televizijskega projekta Dražgoška bitka. Obtožena sta za nevestno gospodarjenje pri pripravah in filmanju.

Glavna financerja sta bila kulturna skupnost in RTV Ljubljana. Po dobrih petih mesecih snemanja so porabili vsa sredstva in še več, posneli pa so le 30 odstotkov predvidenega.

Najprej je bilo poročano, da je cela povzročena finančna škoda 14 milijonov dinarjev. Sedaj pa so ugotovili, da se ta številka lahko zmanjša na 8 milijonov.

***

Podjetji Slovenija-Ceste-Tehnika in Pollenski-Zollner iz Nemčije sta bili izbrani, da bosta gradili na slovenski strani cestni predor skozi Karavanke v Avstrijo. Vrtanje predora naj bi se začelo pri Hrušici nad Jesenicami že letos januarja.

***

Južni veter ki je na 29. decembra popoldne pihal v Mariboru je bil tako močan, da je ruval drevesa in odkrival strehe. Gmotna škoda je bila precejšnja, človeških žrtev pa ni bilo.

***

Po Jugoslaviji bodo letos volitve v družbena in politična predstavništva. Sedaj se vrši evidentiranje kandidatov.

Majhna sprememba pri letošnjem evidentiranju je ta, da se za poedina mesta prijavlja večje število kandidatov in bo zato izbira, upajmo tudi za volilce, bolj zanimiva.

Zanimivo je tudi, da se je med evidentiranimi (to se pravi nekako, med prijavljenci izmed katerih bodo šele izbrani kandidati) mnogo žensk in mlajših oseb. Tako je na primer med evidentiranimi za mestni svet Maribora 42 odstotkov žensk, 18 odstotkov mladih do 27 let, 63,5 odstotkov do 40 let in 6 odstotkov drugih narodnosti.

***

Na dve leti in pol zapora so v Ljubljani obsodili Nuriya Muhelića, 23, ker je lani 7. oktobra pri Dolgem mostu na Tržaški cesti v Ljubljani posilil mlajšo žensko.

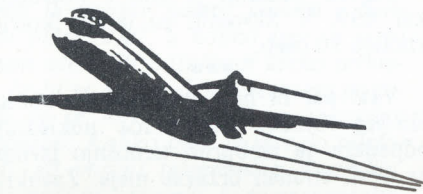
Novo cesto med Bledom in Bohinjem deloma že uporabljajo, kljub temu, da jo je v času odjuge po božiču že tudi na mestih zasul snežni plaz. Nova cesta bo veliko doprinesla k hitrejšemu razvijanju na tem pravljico lepega mestu Slovenije.

SVOJI K SVOJIM

<p>MERCURY TAX SERVICE Lastnik Stanko Penca 518 Sydney Rd., Brunswick, Vic 3056 Tel. 387 7055</p> <p>nudi poklicne usluge in nasvete v vseh vaših davčnih obveznostih</p>	<p>Fotografska dela ob porokah in raznih drugih prilikah umetniško izvrši</p> <p>SAŠA ERIČ PHOTO STUDIO 267 High Street, Preston, Vic. 3072 Tel. 480 5360</p>
<p>ZAVAROVANJE stanovanj, nepremičnin, motornih vozil, življensko, starostno, bolniško itd. preskrbi</p> <p>ČESNIK PAVLE – C.M.L. Tel.: 607 6111, 20 783, A.H. 598 0049</p>	<p>Melbournskim rojakom je na uslugo ZOBNI TEHNIK – DENTAL TECHNICIAN</p> <p>LUBI PIRNAT 18 Wridgway Ave., Burwood, Vic. Telefon 288 4159 Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila Full denture service and repairs.</p>
<p>ZA VSA TISKARSKA DELA se z zaupanjem obrnite na</p> <p>DISTINCTION PRINTING 164 Victoria St., Brunswick, Victoria Tel.: 380 6110</p> <p>Lastnik: Simon Špacapan</p>	<p>F. LIKAR NOMINEES Pty. Ltd. T.A. Ascot Moonee</p> <p>RADIATOR SERVICES 560 Mt. Alexander Road, Ascot Vale.</p> <p>POPRAVLJAMO vsakovrstne motorne hladilnike-radiatorje Tel. 370 8279 – A.H. 337 2665</p>
<p>MOTORCRAFT Izdelavo vseh vrst avtoopreme tapetništvo, vetrobranska stekla, polivinilaste obloge z a u p a j t e svojemu rojaku KARLU BEVC 83 Gadd Str., Northcote, tel. 481 6003</p>	<p>Za strokovno izdelavo STOPNIC se priporočata znana rojaka FRANK JELOVČAN, 359 3043, TONI OBERSTAR, 870 0218 (dom) Cene zelo zmerne, delo garantirano Factory 4, 103 Horne Street, Campbellfield, 3061.</p>

GRUPA
POTOVALNIH
AGENCIJ

PARTHENON

Za vse podatke vam bo na uslugo

MIRO POPOVIČ
Manager oddelka za Jugoslavijo

POTNE DOKUMENTE
PRIPRAVIMO BREZPLAČNO
BREZ DEPOZITA
PLAČA SE OB
PREJEMU KART

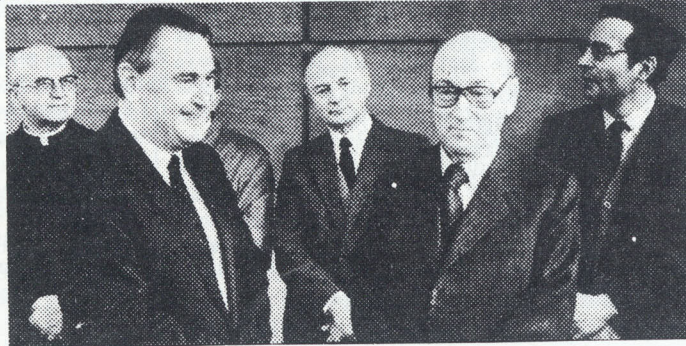
259 SWANSTON ST., MELBOURNE
TEL: 66-333 21
(7 linij)
TEL: 66-313 71
(8 linij)

Uradne ure od ponedeljka do petka
od 9h do 5h
v sobotah od 9h do 12h
Po uradnih urah od 6h-9h zvečer
Tel: 578-1856

Informacije za posebne polete do Ljubljane ali Zagreba so vam na razpolago preko telefona. Priporočamo, da radi omejenega števila sedežev ter možnega povišanja cen rezervirate vozne karte čimprej.

Postrežemo s potovanji na vseh letalskih linijah na vse strani sveta oglejte si Avstralijo z avtobusom po najbolj zmernih cenah.

Navzlic svojim 80 letom je dr. Anton Trstenjak, svetovno znani, a nedvomno najpomembnejši slovenski psiholog v strokovnem in znanstvenem pogledu še vedno mladosten. V letih življenja, ko mnogi že zdavnaj vržejo puško v koruzo, on načrtuje pisanje nove knjige.

DRAGI ROJAKI, POTUJETE V EVROPO?

Na pragu domovine, v središču stare Gorice na lepem drevoredu Corso Italia, vas pričakujemo v **PALACE HOTELU**, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvno televizijo, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejši komfort po zelo ugodnih cenah: enoposteljna soba 43.00 AUS dolarjev, dvoposteljna soba 56.00 AUS dolarjev. Cenjenim gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija v začasno ločenem poslovanju. V **PALACE HOTELU** bo poskrbljeno za vaše čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa vam bo osebno izrekel rojak **VINKO LEVSTIK**

PALACE HOTEL

VAŠ HOTEL !!!

34170 GORIZIA-GORICA, Corso Italia 63, (ITALY)

DOBRODOŠLI!

IZPOLNITE, POŠLJITE NA NASLOV: Vestnik, P.O.Box 56, Rosanna, Vic. 3084

Naročam / Plačam naročnino za Vestnik

Priimek in ime.....

Naslov.....

Datum..... Podpis.....

VISOKO ODLIKOVANJE PATRU DROLCU

Bivšega priorja Pleterske Kartuzije patra Janeza Drolca je predsedništvo SFRJ odlikovalo z redom zaslug za narod z zlato zvezdo. Odlikovanje je prejel na svečanosti, katere so se udeležili visoki predstavniki javnega življenja, med njimi tudi nadškof dr. Alojzij Suštar. Novi prior samostana je pater Janez Hollenstein.

Na fotografiji: Predsednik SZDL Franc Šetinc izroča patru Drolcu visoko odlikovanje.

ANTON TRSTENJAK – 80 LETNIK

Anton Trstenjak se je rodil leta 1906 v Radomščih pri Gornji Radgoni v družini malega kmeta. Po dokončani srednji šoli je v Mariboru študiral teologijo in potem tem študijem v Innsbrucku dodal še filozofijo in v obeh znanostih dosegel naslov doktorja.

Čeprav bi lahko dobil mesto profesorja na univerzah v Gradcu in Milanu, se je odločil ostati v domovini, kjer je dolga leta predaval teologijo in filozofijo na teološki fakulteti ljubljanske univerze. Mnogo predavanj pa je imel kot gost na univerzah širom sveta.

Leta 1983 je postal redni član Slovenske znanosti in umetnosti, čeprav je bil predlagan že 10 let popreje. Bil je predsednik, sedaj pa je častni član Društva psihologov Slovenije. Za svoje znanstveno delo je prejel tudi visoka odlikovanja.

Objavil je 35 knjižnih del ter več sto člankov in razprav. Med temi so dela za znanstvenike, kakor tudi za laike. Kot strokovnjak deluje na sodišču za določanje avtorstva starih dokumentov.

V čast njegovega jubileja so v avli mariborske univerzitetne knjižnice odprli razstavo. Otvoritve se je udeležil tudi slavljeneec.

● 40 let Založništva tržaškega tiska

Zadnji izmed jubilejnih dni v tem letu štiridesetletnic je bil praznik slovenske besede. Na dan, ko je pred štirimi desetletji in pol leta po osvoboditvi Trsta izšla prva tiskana slovenska knjiga so se v kulturnem domu v Trstu zbrali založniki, avtorji in bralci slovenske knjige. Iz Italije in Slovenije — med njimi starosta pisateljev iz matice Josip Vidmar — saj Založništvo tržaškega tiska s svojim založniškim programom živo prizadeva celoten skupni slovenski kulturni prostor. Kot odmev na eno izmed programskih usmeritev založbe so bili med gosti delovnega jubileja tudi avtorji in ljudje dobre volje italijanske narodnosti.

Trije osrednji slavnostni govorniki, direktor Silvij Tavčar, predsednik založniškega sveta Klavdij Palčič in Marko Kravos, urednik knjižnih izdaj, so oživili štiridesetletno in svojstveno pot slovenske knjige v Italiji od vnovičnega rojstva po četrto stoletja fašistične teme in molka. »Naša beseda se je v teh krajih obdržala z bolečo in krčevito voljo ohranjanja človekovega dostojanstva; v najtežjih trenutkih se je zatekla v najbolj skrite kotičke slovenskih domov in se zaničevanju ter sramotanju navkljub ohranjala v najgloblji intimnosti slovenskih ljudi kot svetinja« (Klavdij Palčič). »Ob koncu vojne se je založništvo znašlo v hudo opustošenem kulturnem prostoru: v njem zaradi pomanjkanja slovenskih šol nekaj generacij ni poznalo knjižnega jezika; iz njega se je prisilno izselilo ali bilo fizično uničenih nekaj desetih književnikov; skoraj nič ni ostalo več od nekdanjih tiskarn in knjigarn v obeh mestih (Marko Kravos).

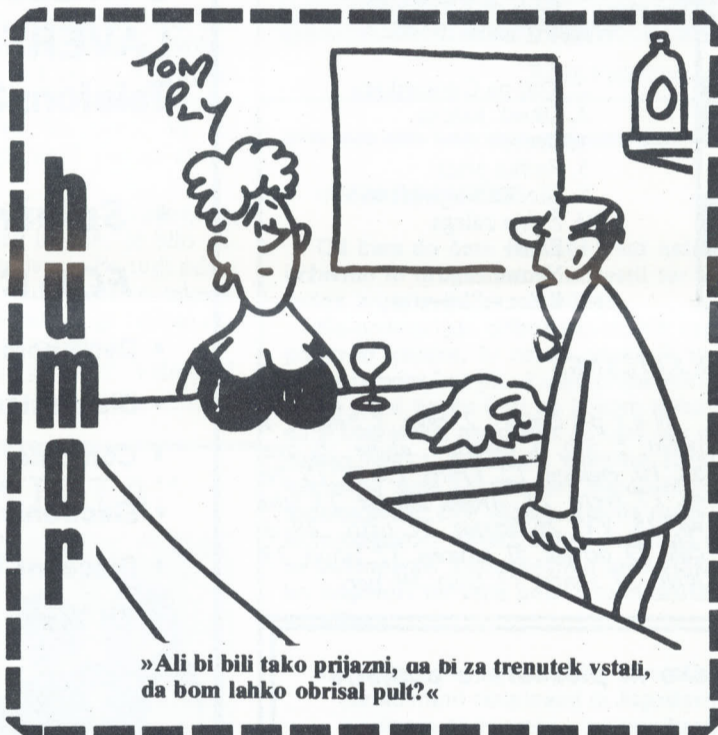
In iz opustošenosti in teme je prve dni decembra izšla Mire Pucove knjiga s simboličnim naslovom »Svet brez sovrastva«. Tiskali so jo kar v 22.000 izvodih, kar zgovorno priča o žeji osvobojenega slovenskega človeka po živi slovenski besedi. Toda svet Mire Pucove se ni začel uresničevati, tudi za slovensko knjigo ne: Po spodbudnih začetkih, saj je v prvih treh letih izšlo kar 22 naslovov, je razburkano zgodovinsko dogajanje okrog Trsta in Primorske sporezalo tla obnavljanju založniške dejavnosti. Razmejitev je večji del primorskega človeškega zaledja oddelila od zgodovinskih mestnih središč, hudi boji za pripadnost Trsta, pa idejno politični spori med Slovenci (infomiro), vse to je knjižno izdajateljstvo za lep čas zavrlo. V času 1953—58 je bila tiskana ena sama slovenska knjiga.

Od sredine šestdesetih let pa se začne vnovični založniški nemir. Avtorji, ki so sicer tiskali v matični domovini, so začutili, da mora knjiga tudi fizično nastajati v tem prostoru (M. Kravos). To hotenje se je spremenilo v stvarnost, izraženo z več kot 500 naslovi, o čemer govori včeraj predstavljena Bibliografija Založništva tržaškega tiska. Od tega 421 knjig in grafičnih map, ostalo pa nove oblike založnikove komunikacije: kasete in gramofonske plošče.

Založništvo tržaškega tiska enakomerno razporeja svoje sile na različne, enako pomembne programske naloge: tiskanje tukajšnjih in matičnih slovenskih avtorjev (v imenu skupnega kulturnega prostora; literarna in likovna oživitve desetletij, ko se ta pokrajina ni mogla umetniško izražati; prisluh svojstvenosti pomorskega ambianta in narečne govorice ter ne nazadnje odpiranje v italijanski literarni prostor. Zapisujejo tudi vso pomembno dokumentacijo o slovenskem včeraj in danes; še posebej pa jih veseli uspešnost na področju esejistike, odprte za ustvarjalce vsega slovenskega prostora.

V Slovenskem kulturnem domu v Trstu so v soboto 18. januarja, ob 40-letnici Založništva Tržaškega tiska pripravili proslavo in odprli razstavo, ki je prikazovala razvoj slovenskega založništva na Tržaškem. Razstavo je odprl predsednik založniškega sveta, slikar Klavdij Palčič. (Foto M. Magajna, Dnevnik)

IZ ČLANKA S.DEVETAKA V LJUBLJANSKEM DNEVNIKU

Avtonomni pogledi slovenskega naroda na nekatera vprašanja razvoja jugoslovanskega socializma in države izhajajo iz njegovega materialno-ekonomskega položaja (ki temelji tudi na večji industrijski tradiciji); iz njegove zgodovinske kulturne in civilizacijske povezanosti s srednjeevropskim (in širšeevropskim) prostorom, ki je ne glede na konfliktno situacijo dala pečat načinu življenja in razmišljanja ter dojemanja družbenih pojavov (na primer države, družbene organizacije, prava itd.); iz njegove številčne majhnosti in demografske stagnacije, kar potencira občutljivost za takšne etnično-istovetnostne elemente, kot so jezik, kultura, tradicija; iz večjih bremen in naporov, ki so v primerjavi z velikimi narodi potrebni za oblikovanje, delovanje in razvijanje kulturnih, institucionalnih in strukturnih oblik življenja in napredka sodobnega naroda (komunikacijska sredstva, kulturne ustanove, knjiga, socialna organizacija družbe itd.); iz negotovosti glede usode delov slovenskega naroda v sosednjih deželah, zlasti glede tistih, ki se kot manjšine srečujejo z velikimi evropskimi civilizacijsko-kulturnimi formacijami, kot so romanska (italijanska) in nemška (avstrijska), da ne omenjamo usode slovenske manjšine na Madžarskem, ki je poseben problem.

Na specifičnost sedanjih pogledov morajo nujno vplivati tudi razmere, ki jih razkrivajo naslednje statistične številke: prebivalstvo SR Slovenije je leta 1984 tvorilo 8,4 odstotka prebivalstva države, a je ustvarilo 14,95 odstotka jugoslovanskega družbenega proizvoda (leta 1981 pa 15,4 odstotka), na prebivalca pa leto poprej (po cenah iz leta 1972) skoraj dvakrat več kot je bilo jugoslovansko poprečje. Slovenska industrijska proizvodnja je leta 1983 dosegla skoraj petino jugoslovanske (18,6 odstotka). Naša republika je predlani izvozila nasploh več kot petino (20,5 odstotka) na konvertibilno področje pa več kot četrtino (25,2 odstotka) jugoslovanskega blaga. Pri tem je bil delež polavtomatizirane in avtomatizirane opreme v slovenski industriji manjši od jugoslovanskega poprečja (69,8 odstotka v primerjavi z 71,5 odstotka). Predlanskim je slovensko gospodarstvo izdvojilo več kot 16 milijard dinarjev (ali, po različnih izračunih, od 9,1 do 11,9 odstotka akumulacije proizvodnih dejavnosti), za zvezni sklad za razvoj nerazvitih

MORTADELI VELIKANKI

V Mesni industriji Primorske bodo letos izdelali okoli štiri tisoč ton mortadele. V tej organizaciji pa so znani tudi po izdelavi mortadel velikank, saj so v tem dosegli celo svetovni rekord ko so izdelali več kot 500 kilogramsko mortadelo. Nedavno pa so na Kromberku pripravili dve 420 kilogramski mortadeli za kmetijski sejem v Beogradu.

POTOVALNI URAD

CONCEPT TOURS
SHOP 1/23 PINWOOD SHOPPING CENTRE
MT. WAVERLEY
tel. 233-8138 ali 233-3183

- PO UGODNIH POGOJIH VAM NUDIMO VSE VRSTE USLUG V ZVEZI Z VAŠIM POTOVANJEM !
- AVIONSKE KARTE ZA POTOVANJA PO SVETU IN V AVSTRALIJI
  - UREJUJEMO VIZE IN DRUGE POTNE DOKUMENTE
  - SVETUJEMO NAJUGODNEJŠE VARIANTE POTOVANJA V SKLADU Z VAŠIMI ŽELJAMI

OBIŠČITE NAS V NAŠEM URADU ALI NAS POKLIČITE PO TELEFONU —

— POSTREŽENI BOSTE V SLOVENSKEM JEZIKU !

TEL. 233-8138 ali 233-3183

TONČKA GABROVŠEK

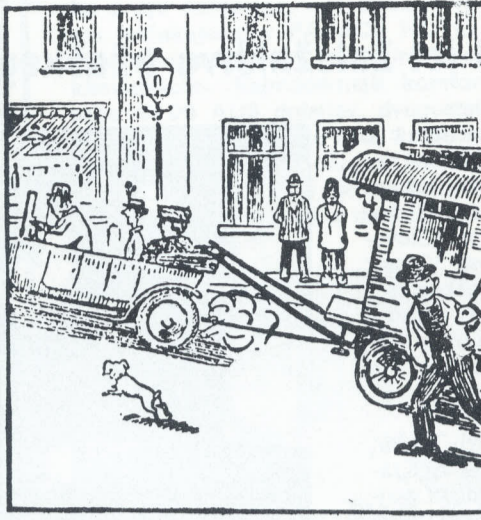

105. S trga je vodila cesta strmo navzgor. Ko so se naši trije pripeljali tam mimo, so videli, kako se je več ljudi trudilo, da bi premaknili neki selitveni voz. Eden je porival pri kolesu, voznik pa je z bičem udihal po ubogem suhem konjičku.

106. "Stojte!" je zakričal Kozamurnik, "če ne vas naznamim! Ali vas ni sram, da mučite ubogo žival?" S temi besedami je avtomobil ustavil in skočil ven. "Kako naj pridem drugače gori?" je vprašal mož. "Stopite po močno vrvi in izprite konja!" Rečeno, storjeno.

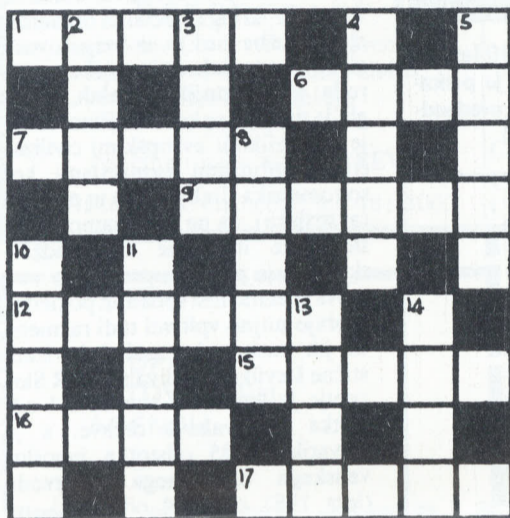

107. Privezala sta selitveni voz za avtomobil. Počasi so se začeli pomikati po klanecu.

108. Ko so bili že skoraj na vrhu, se je mahoma ustavilo. Potem pa je začel voz z avtomobilom vred drčati počati, a nevzdržno nazaj. Kolesa niso več prijemala. Gospa Kozamurnica in Minka sta od strahu zavreščali.

ZA BISTRE GLAVE — števil. 11

VODORAVNO:

1. Harmoničen
6. Ribiška priprava
7. Po vrsti
9. Pripomba
12. Pridelek
15. Letalo
16. Prometno sredstvo
17. Kraj ob Soči

NAVPIČNO:

2. Kraj na Gorenjskem
3. Oksid kalcija
4. Drevo
5. Redka ptica
8. Gledališka predstava
10. Žabja zalega
11. Znati
13. Neumnež
14. Reka v Sloveniji

REŠITEV BOŽIČNE KRIŽANKE

Vodoravno: 1. srečno, 5. oba, 9. gverilec, 11. vesel, 14. novo, 15. paralela, 16. Anta, 18. on, 19. term, 20. rata, 22. želi, 24. UNO, 25. vrana, 27. Oto, 29. dvor, 30. Božič, 32. leto, 34. vidi, 35. alat, 36. trenutek, 38. lipa, 40. naris, 41. pekar, 42. car, 43. cenzo.

Navpično: 2. reva, 3. česana, 4. ogled, 5. oro, 6. bivati, 7. alone, 8. ocean, 10. enačen, 12. Erato, 13. El, 15. Peru, 17. tretji, 21. Angel, 22. žar, 23. labina, 25. VV, 26. rovtar, 27. ožiti, 28. očak, 29. dotika, 31. oduren, 32. labod, 33. talec, 34. venec, 37. Esso, 39. par.

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv. 336 7171

Svoji k svojim !

ZAHVALA

Helena Van de Laak in Marija Dolenc z družinama se zahvalujeta prijateljem za moralno podporo ob izgubi mame in sestre. Pravtako tudi številnim rojakom, ki so se udeležili v ponedeljek 27. januarja službe božje za pokojnico v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew. Zahvala gre tudi cerkvenemu pevskeemu zboru, ki je ob tej priliki pel.

Ob zaključku del za Vestnik smo zvedeli, da je ge. Heleni Van De Laak v četrtek 23. januarja nenadoma umrla mama ga. Tereza Rebula, doma iz Sežane.

Pokojnico, ki je bila stara 68 let so položili k večnemu počitku v soboto 25. januarja.

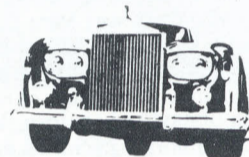
Ge. Heleni in njenim ter družini Dolenc iz Mulgrave iskreno sožalje vseh znancev in prijateljev.

TONE ZAGORC

AVIATION MOTORS

(Next Door to Westgate Motor Inn)

9 Aviation Road,
LAVERTON, 3028
Telefon: 369 1363

• Splošna avtomehanika FOR COMPLETE CAR CARE SERVICES

- Dynamometer Tuning
- Distributor Analysis and Modification
- Computer Wheel Alignment and Front End Repairs
- Electronic Wheel Balance
- Discount Tyres
- All Types of Repairs

FREE QUOTES

- Športna puškarna

Prodaja Lovskega orožja in municije

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL-CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinsko pohištvo — mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd.—
vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens — Vanity Units — Wardrobes — Book shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074